

54

Besluit van 24 januari 1990, houdende enige wijzigingen van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 29 september 1989, DGVGZ/VTA/VERZ/VV-410532, gedaan in overeenstemming met de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid a.i.;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder b, 5, derde lid, en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347);

Gezien de adviezen van de Ziekenfondsraad (adviezen van 23 maart 1989, VERZ/6871-89, van 17 mei 1989, VERZ/4325/89 en van 25 mei 1989, VERZ/11922-89);

De Raad van State gehoord (advies van 27 november 1989, no W13.89.0584);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 20 december 1989, DGVGZ/VTA/VERZ/VV-411615, uitgebracht in overeenstemming met de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

In de laatste volzin van artikel 1, onder g, wordt «Onze Minister» vervangen door : de Ziekenfondsraad.

B

In artikel 9, vierde lid, wordt «ingevolge dit artikel» vervangen door: in het eerste lid.

C

In de aanhef van artikel 14, vierde lid, wordt na «van de Ziekenfondswet» toegevoegd: en in artikel 12, vijfde lid, van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen.

D

Na artikel 16a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 16b

1. Bij de premieheffing ingevolge dit besluit wordt geen premie geheven over de overhevelingstoelage, bedoeld in artikel 1 van de Wet overhevelingstoelage opslagpremies (Stb. 1989, 128).
2. Tot 1 januari 1995 wordt voor de uitkeringen, als bedoeld in artikel 1, onder x, sub 1, en onder aa, de premie geheven over de tot een bruto bedrag herleide uitkering verminderd met een bedrag gelijk aan de premies ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1987, 90) (AAW) en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1976, 655) (AWBZ).
3. Artikel 76, tweede lid, van de Wet aanpassing uitkeringsregelingen overheveling opslagpremies (Stb. 1989, 127) is van overeenkomstige toepassing op de berekening van het in het tweede lid bedoelde bedrag gelijk aan de premies ingevolge de AAW en de AWBZ.

ARTIKEL II

1. De Regeling aanwijzing VUT-regelingen Ziekenfondswet (Stcrt. 1986, 148) blijft van kracht tot het tijdstip waarop een besluit van de Ziekenfondsraad krachtens artikel 1, onder g, van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet in werking treedt.
2. De Regeling aanwijzing VUT-regelingen Ziekenfondswet (Stcrt. 1986, 148), wordt ingetrokken op het in het eerste lid bedoelde tijdstip.

ARTIKEL III

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt, met uitzondering van artikel I, onderdeel C, terug tot en met 1 januari 1990.
2. Artikel I, onderdeel C, treedt in werking met ingang van 1 januari 1988.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 20 mei 1989, Stb. 199

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 24 januari 1990

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld

Uitgegeven de *dertiende* februari 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit voorziet in een viertal op zichzelf staande wijzigingen van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227), verder te noemen het Aanwijzingsbesluit.

Artikelen I, onderdeel A, en II

Op grond van artikel 1, onder g, van het Aanwijzingsbesluit is de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur bevoegd tot het aanwijzen van regelingen ter zake van vervroegde uittreding uit het arbeidsproces, op grond waarvan degene die een dergelijke VUT-uitkering geniet in beginsel verplicht verzekerd blijft op grond van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347), indien hij op de dag, voorafgaande aan die met ingang waarvan de uitkering is toegekend, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet.

Uit dereguleringsoogpunt is er thans voor gekozen de bovenbedoelde bevoegdheid te delegeren aan de Ziekenfondsraad. Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van de Ziekenfondswet biedt de mogelijkheid daartoe. Hiertoe is overwogen dat de voorbereiding en het onderzoek om tot een dergelijke aanwijzing te komen geheel door de Ziekenfondsraad wordt verricht, terwijl er bij de uiteindelijke besluitvorming ter zake door de genoemde minister, mede vanwege de gedegen voorbereiding van de desbetreffende adviezen van de Ziekenfondsraad, tot op heden nimmer redenen zijn gevonden om van die adviezen af te wijken.

De onderhavige herziening van de regelgeving is in overeenstemming met het hieromtrent door de Ziekenfondsraad uitgebrachte advies van 25 mei 1989, VERZ/11922-89.

In artikel II, eerste lid, is een overgangsbepaling opgenomen inhoudende dat de op grond van artikel 1, onder g, van het Aanwijzingsbesluit, zoals die bepaling luidde op het tijdstip onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van dit besluit, gebaseerde Regeling aanwijzing VUT-regelingen Ziekenfondswet (Stcrt. 1986, 148) van kracht blijft tot het tijdstip waarop een besluit van de Ziekenfondsraad krachtens artikel 1, onder g, van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet in werking treedt. Ingevolge het tweede lid van artikel II wordt voormelde regeling op vorenbedoeld tijdstip ingetrokken.

De Ziekenfondsraad zal bij zijn besluitvorming ter zake rekening moeten houden met de gevolgen van de onderhavige bepaling. Met dit overgangsartikel is beoogd een onbelemmerde overgang te bewerkstelligen van de oude situatie waarin de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur bevoegd was VUT-regelingen aan te wijzen, naar de nieuwe situatie waarin bedoelde bevoegdheid bij de Ziekenfondsraad berust. Tevens wordt het uit oogpunt van overzichtelijkheid en inzichtelijkheid van de regelgeving gewenst geacht dat voorkomen wordt dat er onnodige regelgeving plaats vindt of meer dan een regeling met betrekking tot het onderhavige onderwerp bestaat.

Artikel I, onderdeel B

De wijziging van het vierde lid van artikel 9 van het Aanwijzingsbesluit strekt ertoe een onduidelijkheid weg te nemen met betrekking tot de inhouding en afdracht van de door een verzekerde ingevolge artikel 9 van het Aanwijzingsbesluit verschuldigde ziekenfondspremie over de tijdelijke weduwenuitkering, het weduwnpensioen onderscheidenlijk het wezenpensioen, waarop de verzekerde aanspraak heeft krachtens de Algemene Weduwen- en Wezenwet (Stb. 1965, 429) (AWW).

Met de redactionele verbetering is tot uitdrukking gebracht dat het

uitvoeringsorgaan zorg draagt voor de afdracht van de premie die voor de op artikel 3, eerste lid, onder d, van de Ziekenfondswet gebaseerde verplichte ziekenfondsverzekering van weduwen en wezen op grond van artikel 9, eerste lid, van het Aanwijzingsbesluit verschuldigd is.

Achtergrond van deze regeling – die ook geldt met betrekking tot andere in het Aanwijzingsbesluit genoemde uitkeringen – is, dat het ongewenst wordt geacht dat problemen, welke kunnen ontstaan bij de inhouding van de premie, doorwerken op de premie-afdracht door het uitvoeringsorgaan. Voorkomen wordt dat door het uitvoeringsorgaan gemaakte fouten kunnen worden afgewenteld op de Algemene Kas van de verplichte ziekenfondsverzekering.

Teneinde tot uitdrukking te brengen dat het bij de afdracht gaat om de premie die verschuldigd is en niet om de premie die het uitvoeringsorgaan daadwerkelijk heeft ingehouden is, conform het ter zake uitgebrachte advies van de Ziekenfondsraad van 17 mei 1989, VERZ/4325/89, de formulering zoals die reeds in de artikelen 5a, vijfde lid, 6, derde lid, en 8, vijfde lid, van genoemd besluit is opgenomen ook in artikel 9, vierde lid, overgenomen.

Artikel I, onderdeel C

Bij wijziging van het Aanwijzingsbesluit met het besluit van 12 januari 1988 (Stb. 13) is artikel 14c komen te vervallen. In verband daarmee werd in artikel 14, eerste lid, een wijziging aangebracht welke ertoe strekte dat ook voor in het buitenland woonachtige personen die ingevolge artikel 12, vijfde lid, van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (Stb. 1986, 123) (WTZ) zijn verzekerd ingevolge de Ziekenfondswet, een premie wordt vastgesteld conform artikel 14. Verzuimd is echter een bepaling inzake de wijze van premie-inning ten behoeve van die personen op te nemen.

De in artikel I, onderdeel C, voorliggende wijziging van artikel 14, vierde lid, strekt ertoe met betrekking tot personen ouder dan 65 jaar, wier verzekeringsplicht ingevolge de Ziekenfondswet berust op artikel 12, vijfde lid, van de WTZ, deze omissie ongedaan te maken. Hiermee wordt bereikt dat de premie-inning ten aanzien van bedoelde categorie van personen op dezelfde wijze geschiedt als ten aanzien van de andere categorieën van personen ouder dan 65 jaar, die verplicht verzekerd zijn ingevolge artikel 3, eerste lid, onder c, van de Ziekenfondswet.

Artikel I, onderdeel D

Artikel I, onderdeel D, houdt verband met de invoering met ingang van 1 januari 1990 van de Wet overhevelingstoelage opslagpremies (Stb. 1989, 128) (WOOP). De overhevelingstoelage is in artikel 29 van de Wet aanpassing uitkeringsregelingen overhevelingstoelage opslagpremies (Stb. 1989, 127) (WAU) uitgezonderd van het premieloon voor de werknemersverzekeringen als bedoeld in de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1987, 552) (Coördinatiewet SV). Voor de verzekerden ingevolge artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet zal derhalve over de overhevelingstoelage geen ziekenfondspremie verschuldigd zijn. Ook de andere categorieën van verzekerden ingevolge de Ziekenfondswet dienen in beginsel over een door hen te ontvangen overhevelingstoelage geen ziekenfondspremie verschuldigd te zijn.

Voor verzekerden, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b, c en d, van de Ziekenfondswet zijn in het Aanwijzingsbesluit onderscheiden premie-heffingsregelen opgenomen. In een groot aantal gevallen is echter voor de premie-heffing ingevolge de Ziekenfondswet geen aansluiting gezocht bij het begrip premieloon voor werknemersverzekeringen als bedoeld in de Coördinatiewet SV.

Het voorgaande leidt ertoe dat bedoelde verzekerden, omdat de door hen genoten uitkeringen en pensioenen waarover premie wordt geheven, geen loon is in de zin van de Coördinatiewet SV en derhalve door het niet van toepassing zijn van bovenvermeld artikel 29 van de WAU de overhevelingstoeslag niet is uitgezonderd van premieheffing, ziekenfondspremie over de door hen genoten overhevelingstoeslag verschuldigd zouden zijn.

In verband hiermee wordt daarom thans overeenkomstig het advies van de Ziekenfondsraad van 23 maart 1989, VERZ/6871-89, in het eerste lid van het nieuw in te voegen artikel 16b van het Aanwijzingsbesluit uitdrukkelijk bepaald dat geen ziekenfondspremie verschuldigd is over de overhevelingstoeslag op uitkeringen en pensioenen van de categorieën van verzekerden waarvoor de premieheffing in het Aanwijzingsbesluit is geregeld.

In het tweede lid van het voormelde artikel 16b is vastgesteld dat voor de premieheffing in het kader van de ziekenfondsverzekering tot 1 januari 1995, de expiratedatum van de WOOP, van de bruto uitkering van degenen bedoeld in artikel 1, onder x, sub 1 en onder aa, van genoemd besluit, een bepaald bedrag, welk bedrag gelijk is aan de som van de premies die voor de verzekering ingevolge de AAW en voor de verzekering ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655) (AWBZ) verschuldigd zijn, buiten beschouwing blijft.

De uitkeringen ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) (IOAW) en Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) (IOAZ) van degenen bedoeld in artikel 1, onder aa, van genoemd besluit, kennen geen overhevelingstoeslag in de zin van de WOOP. De overheveling van opslagpremies leidt bij deze uitkeringen tot de vaststelling van een hogere bruto grondslag. Zonder nadere bepaling zou over de gehele uitkering ziekenfondspremie worden geheven. De grondslag zou dan niet meer vergelijkbaar zijn met loon en andere uitkeringen. Daarbij wordt immers de overhevelingstoeslag niet als inkomen voor de heffing van ziekenfondspremie aangemerkt. Zo'n vergelijkbaarheid is nodig met het oog op de verrekening van deze inkomsten met de grondslag. Om deze redenen kennen de IOAW en de IOAZ ook een vereveningsbijdrage voor de premies ingevolge de Ziektewet (Stb. 1967, 347) (ZW), de Werkloosheidswet (Stb. 1986, 566) (WW) en de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1967, 439) (WAO). Deze vereveningsbijdrage wordt vanaf 1 januari 1990 berekend op basis van de uitkering nadat daarop de - zogeheten voor-Oortse - premies ingevolge de AAW en de AWBZ in mindering zijn gebracht. Door deze voor de vereveningsbijdrage te hanteren grondslag ook toe te passen voor de ziekenfondspremie wordt ook ten aanzien daarvan de beoogde gelijkheid bereikt.

In artikel 76, tweede lid, van de WAU is ten behoeve van de vereveningsbijdrage geregeld op welke wijze de op de grondslag in mindering te brengen premies ingevolge de AAW en de AWBZ worden vastgesteld. Deze berekening is met betrekking tot de vaststelling van de inkomensgrondslag voor de ziekenfondspremie in artikel 16b, derde lid, onder b, van dit besluit van overeenkomstige toepassing verklaard.

De uitkeringen ingevolge de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) (ABW) van degenen bedoeld in artikel 1, onder x, sub 1, van het Aanwijzingsbesluit worden op netto basis vastgesteld. De aldus vastgestelde uitkering wordt verhoogd met de loonbelasting en sociale verzekeringspremies die bij een overeenkomstige netto inkomen zouden zijn ingehouden. De overheveling van de opslagpremies leidt in deze syste-

matiek eveneens als bij de IOAW en de IOAZ tot een bruto uitkering, zonder dat er sprake is van een formele overhevelingstoelage.

Zonder nadere bepaling zou ook over de bijstandsuitkering tot een hoger bedrag ziekenfondspremie worden geheven dan bij een vergelijkbaar inkomen waarover wel een overhevelingstoelage wordt verleend. Om een overeenkomstige premieheffing te bereiken wordt de bijstandsuitkering evenals bij de IOAW en IOAZ verminderd met een bedrag gelijk aan de premies van AAW en AWBZ. Daarbij wordt eenzelfde systematiek gehanteerd als bij IOAW en de IOAZ.

De ontvangers van uitkeringen ingevolge de Algemene Ouderdomswet (Stb. 1985, 181) (AOW), en de AWW zijn vanaf 1 januari 1990 volksverzekeringspremies verschuldigd, die zij momenteel niet behoeven te voldoen. Weliswaar leidt ook bij hen de wijziging van de premieheffing tot een hogere bruto uitkering en dientengevolge tot een hogere grondslag voor de vaststelling van de ziekenfondspremie, maar het betreft hier – anders dan bij de uitkeringen ingevolge de ABW, de IOAW en de IOAZ – geen overheveling van premies die voordien door het uitkeringsorgaan werden voldaan, doch een andersoortige compensatie voor de te betalen volksverzekeringspremies. Door het ontbreken van een parallel met inkomens waarover een overhevelingstoelage wordt toegekend, is de wijziging van de premieheffing volksverzekeringen bij deze uitkeringen geen aanleiding voor een aanpassing van inkomensgrondslag waarnaar de ziekenfondspremie wordt berekend.

Dereguleringstoets

Het onderhavige besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de aanwijzingen inzake toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur op dereguleringsaspecten getoetst. Het eerste onderdeel van dit besluit leidt tot een vereenvoudigde procedure. Uit dereguleringsoogpunt ontmoet dit besluit ook geen bezwaren.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld